

หัวข้อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ออนไลน์ เรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนชุดวิชาที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีภาษาอังกฤษ

กลุ่มเนื้อหาตาม

☐ การวิจัย ☒ การเรียนการสอน ☐ ศิลปวัฒนธรรม ☐ บริการวิชาการสู่สังคม ☐ อื่นๆ

ชื่อ-สกุล /ตำแหน่ง อาจารย์ ดร.ชลรัศม์ สุริยารังสรรค์

อาจารย์กมลพร ศิริโสภณ

วันที่นำเสนอ 9 เมษายน 2568 เวลา 12.30-13.00 น. ผ่านโปรแกรม Microsoft Teams

เนื้อหาโดยสรุป (ประมาณครึ่งหน้ากระดาษ)

โครงการนี้ได้สำรวจวรรณคดีผ่านมุมมองสหวิทยาการ โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงรบ รื่นบันเทิง ได้อธิบายว่าวรรณคดีสามารถเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ ปรัชญา จิตวิทยา ภาษาศาสตร์ และวัฒนธรรมศึกษาอย่างไร การใช้แนวคิดจากหลายสาขาทำให้เข้าใจวรรณคดีลึกซึ้งขึ้น เปิดโอกาสให้มีการตีความใหม่ เช่น การใช้จิตวิทยาวิเคราะห์แรงจูงใจของตัวละคร หรือการศึกษาบริบททางประวัติศาสตร์เพื่อเข้าใจผลกระทบของอดีตที่มีต่อปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐณัย ประสานนาม ได้กล่าวถึงการดัดแปลงวรรณคดีสู่สื่อศิลปะ เช่น ภาพยนตร์ ละครเวที และสื่อดิจิทัล โดยชี้ให้เห็นว่าการดัดแปลงมักมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาเพื่อให้เหมาะสมกับสื่อและผู้ชม ตัวอย่างเช่น *The Joy Luck Club* และ *Crazy Rich Asians* ที่มีการปรับโครงเรื่องและประเด็นทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความประทับใจแก่ผู้ชมยุคใหม่ ทั้งนี้ การดัดแปลงสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายระหว่างความซื่อตรงต่อต้นฉบับและการตีความใหม่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยนนต์ ทองสุขแก้ว ได้นำเสนอแนวคิดนิเวศวิทยาวรรณกรรม (Ecocriticism) ซึ่งเน้นศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสิ่งแวดล้อม แนวคิดนี้ส่งเสริมให้เกิดมุมมองใหม่ที่สำคัญกับธรรมชาติและระบบนิเวศ มากกว่าการมองโลกในมุมมองมนุษย์เป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ยังเชื่อมโยงกับการศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม โดยในบริบทไทย ได้มีการวิเคราะห์วรรณกรรมร่วมสมัยที่สะท้อนปัญหาสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดร.สุธิดา วิมุตติโกศล ได้อภิปรายเกี่ยวกับการตีความวรรณคดีโลกในบริบทท้องถิ่น โดยชี้ให้เห็นว่า การครอบงำของวรรณคดีภาษาอังกฤษในอดีตส่งผลต่อการกำหนดมาตรฐานทางวรรณกรรม และเรียกร้องให้มีการปลดแอกวรรณคดี (decolonizing literature) เพื่อเปิดพื้นที่ให้วรรณกรรมท้องถิ่นมากขึ้น การแปลวรรณกรรมมีบทบาทสำคัญในการส่งผ่านวัฒนธรรม และอาจส่งเสริมหรือทำลายอุดมการณ์ที่มีอยู่ สุดท้ายการบูรณาการแนวคิดเหล่านี้ในการสอนวรรณคดีโลก เช่น การใช้มุมมองสหวิทยาการ การศึกษาการดัดแปลงวรรณคดี การเพิ่มวรรณกรรมสิ่งแวดล้อม และการวิเคราะห์วรรณกรรมจากบริบทท้องถิ่น จะช่วยให้การเรียนการสอนวรรณคดีโลกมีชีวิตชีวา และทำให้นักศึกษาเข้าใจวรรณกรรมในฐานะปรากฏการณ์ที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และเทคโนโลยีในระดับโลก